

25 Οκτωβρίου 2015

Μια παλιά φωτογραφία θησαυρός (MSc Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδη, Φιλολόγος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Μόνο όποιος έχασε τα πάντα μπορεί να καταλάβει για ποιο θησαυρό μιλάω. Θησαυρός για μας τους πρόσφυγες που φύγαμε και αφήσαμε το βίος μας μα και τις θύμισες μιας ολάκερης ζωής, είναι και κάποιες φωτογραφίες του δημοτικού σχολείου. Άυλα αγαθά μεγάλης, όμως, συναισθηματικής αξίας. Ευτυχώς που υπάρχουν και αυτά και ομορφαίνουν τη ζωή μας. Τη νοηματοδοτούν. Μας χαρίζουν χαρά και ευτυχία.

Φανταστείτε τη χαρά μου, όταν ανακάλυψα στο διαδίκτυο μια φίλη-συμμαθήτριά μου και γειτόνισσά μου, άριστη μαθήτριά, η οποία μαζί με τη μητέρα και την αδελφή της έφυγαν για το Λονδίνο, μετά τον αδόκητο θάνατο του πατέρα της από ανίατη ασθένεια. Εκεί στο Λονδίνο ήταν καλά αποκατεστημένος ένας θείος της μητέρας της ο οποίος τις κάλεσε για να μπορέσουν να σπουδάσουν, αφού και τα δύο κορίτσια ήταν πολύ έξυπνες μαθήτρες.

Μαζί της η καλή μου Λένια Κατσιφλη πήρε στο Λονδίνο, λίγο πριν από την εισβολή, και τις φωτογραφίες της. Γίναμε, λοιπόν, φίλες στο διαδίκτυο σε σελίδα κοινωνικής δικτύωσης, και ανακάλυψα στη σελίδα της τον θησαυρό. Φωτογραφίες από τις πρώτες τάξεις του γυμνασίου. Ξετρελάθηκα. Η χαρά μου ήταν απερίγραπτη.

Σε λίγη ώρα η Λένια μού έστειλε ηλεκτρονικά και πέντε άλλες φωτογραφίες του δημοτικού. Τι ανεκκλήθη χαρά ήταν αυτή! Ευτυχία ψυχής! Συγκινήθηκα. Δάκρυσα σχεδόν. Να βλέπεις τον εαυτό σου και τις φίλες σου, τους συμμαθητές σου, στην παιδική ηλικία, μετά από σαράντα χρόνια, δεν είναι δα και λίγο πράγμα; Να βλέπεις τους δασκάλους και τις δασκάλες σου στις οποίες χρωστάς το ευ ζην σου.

Η εισβολή δεν μας αποστέρησε μόνο από την πατρική μας περιουσία, αλλά και από τις συναισθηματικές μας βάσεις. Από το σημείο στο οποίο στεκόμασταν. Πράγματα για μας πολύτιμα, έγιναν στα χέρια των βέβηλων παίγνια, βορά της ακατάσχετης μανίας και του μίσους τους. Πετάχτηκαν στον δρόμο, ποδοπατήθηκαν, σχίστηκαν χωρίς αιδώ.

Από την ώρα που έφτασαν αυτές οι φωτογραφίες στον υπολογιστή μου, νιώθω ότι σαν να έχω γιορτή. Ξαναγύρισα στο Λευκόνοικο εκείνων των γελαστών χρόνων. Ευγνωμονώ τη φίλη μου Λένια Κατσιφλη και την ευχαριστώ από καρδιάς γι' αυτό το ανέλπιστο δώρο. Με πόσο απλά πράγματα βιώνουμε την πραγματική ευτυχία!

Λίγα λόγια για τη φωτογραφία

Με την πανέμορφη, πανέμνοστη και γλυκύτατη δασκάλα μας της Α' Δημοτικού, κ. Μυρούλα Χέπη και τον Διευθυντή μας από την Κυθρέα μακαριστό Χριστόδουλο Πέτσα, πατέρα της Ανθής Σαββίδου. Τυχερά παιδιά που είχαμε τέτοια δασκάλα στα πρώτα μας βήματα, αλλά και τέτοιο εξαιρετο Διευθυντή! Μαςέμαθε πάρα πολλά. Μας έβαλε γερές βάσεις για το γυμνάσιο. Ήταν εξαιρετος και στα Μαθηματικά μα και στα Ελληνικά. Άρα, όλοι του οφείλουμε πολλά και του χρωστάμε ευγνωμοσύνη για το ευ ζην μας. Τον θυμάμαι να μου χαμογελά γλυκά και να χαιρείται με τις απαντήσεις μου. Με αγαπούσε πάρα πολύ, και το έδειχνε. Θυμάμαι, ιδιαιτέρως το γρήγορό του βήμα. Δεν μπορούσαμε να τον φτάσουμε. Ήταν δίκαιος, ευγενής, σοβαρός. Μια φορά, θυμάμαι, πήγαμε εκδρομή, και κάποια παιδιά ξέχασαν τα σακάκια τους. Τα βρήκε, και σε κοινή συγκέντρωση φώναξε ποια παιδιά ξέχασαν τα σακάκια τους. Ανάμεσα σε αυτά τα παιδιά ήταν και ο αδελφός σου ο μικρός, ένα χρόνο πιο μεγάλος μου. Τις έφαγε πρώτος αυτός με τη ρίγα. Μας έκανε τότε μεγάλη εντύπωση η αμεροληψία του. Συνδύαζε, θα έλεγα σήμερα, την παιδαγωγική αυστηρότητα με την παιδαγωγική χάρη. Τον έβλεπα και στη Λευκωσία πολλές φορές σε εκδηλώσεις και χαιρόταν πολύ. Μάλιστα, οφείλουμε να θυμηθούμε, επίσης, ότι βοήθησε πολλούς συνδημότες μας στην Υπηρεσία Μερίμνης που εργαζόταν, ανάμεσα στους οποίους και τη μητέρα μου η οποία μιλά με πολύ σεβασμό και εκτίμηση γι' αυτόν και τη βοήθεια που πρόθυμα της πρόσφερε. Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή του! Αιώνια η μνήμη του! Ας είναι αυτή η φωτογραφία ένα μνημόσυνο αγάπης και ευγνωμοσύνης!

Πρώτη σειρά από αριστερά: Λένια Κατσιφλη, ένα κορίτσι, η Γεωργία Γεράνη, ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας, ο Διευθυντής μας, η Δήμητρα Γρηγορίου, η κ. Μυρούλα Χέπη, η δασκάλα μας,. Πίσω από τη δασκάλα, η Ζήνα Λυσάνδρου, η Σωτήρα Κουλουμπρή και η Χριστίνα Κουσιή.

Στη δεύτερη σειρά: ένα αγόρι, η Ζήνα Κουρή, η Μάρω Χρυσοστόμου, ένα κορίτσι, η μ.Παναγιώτα Κονναρή, η Σοφούλα Χριστοφόρου, η Μαρία Παπαδοπούλου, η Τασούλα Κωνσταντά,, ένα αγόρι.

Στην τρίτη σειρά από αριστερά :ένα αγόρι, ο Αντρέας Λεωνίδα, ο Μιχαλάκης Τόλλος(μοναχός), ο....., ο μ. ο Μπλάκης, ο Κουλουμπρής, ο Στάμος ο γιος του

δασκάλου μας του κ. Γιάννη από την Αλεξάνδρεια, ο Λούης Παττίχης και ο Κυριάκος Καστάνας.